

4) PŘEDPOKLÁDANÉ OBNOVY KULTURNÍCH PAMÁTEK V PROGRAMU REGENERACE MPR MĚSTA KUTNÉ HORY PRO OBDOBÍ 2011 - 2016

A) Celkové rekonstrukce

- čp. 41 Komenského náměstí
- čp. 42 Komenského náměstí
- čp. 379 Palackého náměstí
- areál Kouřimské brány

B) Opravy pláštěů objektů a údržba

- čp. 28 Barborská ulice - Hrádek
- čp. 107 Mincířská ulice
- čp. 154 Šultysova ulice
- čp. 167 Šultysova ulice
- čp. 170 Šultysova ulice
- čp. 373 Vladislavova ulice
- čp. 206 Pirknerovo náměstí
- věž bývalého kostela sv. Bartoloměje, Pirknerovo náměstí
- čp. 489 Jungmannovo náměstí
- čp. 552 Havlíčkovo náměstí – Vlašský dvůr
- kostel sv. Jana Nepomuckého, Husova ulice
- výklenková kaplička u domu čp. 521 U Jelena
- čp. 1 Jakubská ulice – arciděkanství
- kostel Panny Marie Matky Boží, ulice Na Náměti
- klášter sv. Voršily, čp. 288 Jiřího z Poděbrad
- čp. 289 Jiřího z Poděbrad
- kostel a fara čp. 308 Jiřího z Poděbrad

C) Restaurátorské obnovy kamenosochařských děl

- Morový sloup, Šultysova ulice
- 13 sousoší na parapetní zdi před Jezuitskou kolejí – postupná náhrada soch kopiemi (pod podmínkou existence lapidária)
- socha sv. Judy Tadeáše u čp. 562 Jakubská ulice
- socha sv. Jana Nepomuckého u čp. 81 Jakubská ulice
- socha sv. Jana Křtitele, Jánské náměstí
- sochy na římse kláštera sv. Voršily, Jiřího z Poděbrad

D) Restaurátorské obnovy

- obnova dekorativní výmalby prostoru schodiště v jižním křídle Vlašského dvora
- obnova interiéru kostela sv. Jana Nepomuckého, Husova ulice

E) Fond regenerace města Kutné Hory

Opravy střešních a vnějších pláštěů, statické zajištění a restaurování objektů ve vlastnictví fyzických a právnických osob a objektů v majetku církvi.

A) Celkové rekonstrukce

DŮM ČP. 41 KOMENSKÉHO NÁMĚSTÍ

Rejstříkové číslo památky : 25097/2-1043/A21

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Nárožní dům čp. 41 byl vystavěn na předhusitských sklepech na konci 15. století, nejvýznamnější přestavba se uskutečnila kolem roku 1506. Z tohoto období nesporně pochází zadní síň klenutá žebrovou klenbou a zřejmě také dva portály ve vstupní síni a profilovaný pilíř. Význačnější vzrůst kupní ceny domu v druhé polovině 16. století svědčí o renesanční úpravě, která však dnes již není patrná. Dům za třicetileté války výrazněji nezpustnul, k přestavbě došlo na sklonku 17. století a ve třetí čtvrtině 18. století, kdy dostal novou fasádu. Před rokem 1813 byla překlenuta ulička mezi domem a sousedním domem čp. 42. Poslední výraznější stavební úpravu domu lze zaznamenat v období první československé republiky (povrch fasád, okna) a druhé poloviny 20. století (interiéry).

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Původem středověký dům s následnými stavebními úpravami, současná podoba je daná rozsáhlou barokní úpravou, z níž pochází bohatě zdobená fasáda. Je mimořádně hodnotnou stavbou s cennými prostory a detaily. Po urbanistické stránce je důležitým objektem, podílejícím se na charakteru významného městského prostoru, dnešní Komenského náměstí. Velká parcela domu je součástí jednoho z nejvýznamnějších kutnohorských bloků, charakteristickým rozsahem zeleně ve vnitřním prostoru.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Dům je jedním z nejcennějších objektů v městské památkové rezervaci. Dům je významný svým hodnotným pozdně gotickým jádrem a vrcholně barokní fasádou se zbytky gotických prvků a z kulturně historického hlediska jako někdejší sídlo utrakvistického biskupa a rodiště kronikáře Mikuláše Dačického z Heslova. Hodnotná je celková dispozice a všechny vnitřní prostory, k nejcennějším patří sklepy a místnosti v přízemí, zejména unikátní prostor zaklenutý žebrovou gotickou klenbou a přiléhající síň. Zde se nachází řada zajímavých detailů a je možno předpokládat i existenci dalších, dosud skrytých a vyloučen zde není ani nález zachované části původního stropu. Hodnotný je krov a unikátním detailem jsou zde železné zdobené půdní dveře.

Stávající stav objektu

Dům je velmi špatném technickém stavu, je nutná celková rekonstrukce, včetně opravy pláště objektu. Dům je v současné době nevyužívaný.

Celková obnova objektu a jeho využití

Předmětem rekonstrukce domu je využití pro účely vzdělávacího zařízení. Sklepní prostory budou využity pro účely atelieru, galerie, skladovacích prostor a bude zde zřízeno sociální zařízení. Využití sklepů umožňuje snížení úrovně dvora přibližně o 1 m na stávající kótu suterénu dvorního křídla. Ve dvoře takto vznikne atrium uzavřené proskleným obvodovým pláštěm. Nejcennější místnost v přízemí zaklenutá dvěma poli křížové žebrové klenby na příporách bude využita jako galerie, v uliční části dispozice vznikne atelier s laboratoří, ve dvorním křídle kanceláře. V patře domu budou vytvořeny dva přednáškové sály, dva kabinety a sociální zařízení, v podkroví pak knihovna a atelier rovněž se sociálním

zařizováním. Všechna nadzemní podlaží budou propojena dvěma schodišti (uvnitř dispozice a v proskleném atriu) a osobním výtahem vybudovaným při východní štítové stěně. Vedle výtahu bude osvětlovat ve všech nadzemních podlažích tuto část světlík.

Uliční fasády domu budou obnoveny a rekonstruovány ve fragmentech zachovaného architektonického členění, nově otevřeno bude okno v patře západního průčelí a místo stávajících dvou otevřených oblouků bývalého loubí budou osazeny jednoduché předsazené výkladce. Krovová konstrukce zůstane v uliční části zachována, obnovena bude krytina z pálené režné tašky bobrovky. Půdní vestavba bude osvětlena ze západní strany dvěma pultovými vikýři a světlíkem, z dvorní strany střešními okny.

V rámci rekonstrukce domu je nezbytně nutné, aby byly prohloubeny průzkumy technického a statického stavu konstrukcí. Omítková souvrství je třeba odborně řemeslně ošetřit. Bude třeba vyrobit nová okna a vnitřní dveře v celém objektu podle starých fotografií, řemeslně kvalitně a při zachování historických technologií.

Zpracované dokumentace

- zaměření
- stavebně historický průzkum
- projektová dokumentace na celkovou obnovu domu
- stavební povolení

Předpokládané náklady na celkovou obnovu objektu jsou ve výši 26 000 000,- Kč





DŮM ČP. 42 KOMENSKÉHO NÁMĚSTÍ

Rejstříkové číslo památky : 36659/2-1043/B15

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Dům pochází ze 14. století, obnoven byl v 15. století. Velká renesanční přestavba proběhla před rokem 1570, za třicetileté války zpustnul, obnoven a znovu dostavěn byl na počátku 18. století a před rokem 1737 podstatně upraven. Mezi roky 1813 a 1839 bylo upraveno průčelí domu. Roku 1959 byla provedena celková přestavba. V roce 2007 byla provedena nová krovová konstrukce včetně nové krytiny z bobrovek.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Dům středověkého původu se zachovanými podstatnými částmi – sklepy, dispozicí a konstrukcemi nadzemních podlaží a některými detaily. V dnešní podobě je zachován od přestavby v druhé polovině 20. století. Kvalitní objekt, významný i po stránce urbanistické jako dům vytvářející nároží Komenského náměstí a Rakovy ulice.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Dům je hodnotný jako celek ve své současné podobě, i když při poslední novodobé přestavbě došlo zejména v interiéru k většímu rozsahu ve změně původní podoby. Z uliční čáry Komenského náměstí výrazně ustoupený dům čp. 42 byl vystavěn nad předhusitskými sklepy v období pozdní gotiky. Zadní sklep si dodnes uchoval ve městě ojedinělý příklad trámového stropu se záklopem z kamenných desek, který lze datovat do počátků 14. století. Pozdně gotické etapě výstavby domu nepochybně patří mohutné obvodové zdivo až do výše 1. patra (v západní fasádě odhalené segmentové kamenné ostění okna a další nově odkryté ve východní stěně do bývalé uličky) a další detaily jako např. mohutný dřevěný průvlak procházející celou hloubkou dispozice přízemí nebo hrotitá arkáda a zazděné okno ve dvorní fasádě. Z písemných pramenů vyplývá, že dům výrazněji zpustl za třicetileté války a byl stavebně obnoven v období baroka a klasicismu o čemž mj. svědčí jednoduchá úprava fasád, zejména uliční, jejíž součástí je i dřevěná profilovaná korunní římsa, která byla vytvořena z 11 metrů dlouhého hranolu a čeká na obnovu a opětovné osazení v rámci rekonstrukce fasády domu. Poslední výrazná rekonstrukce domu byla uskutečněna v roce 1959 při níž byla s největší pravděpodobností odstraněna sрубová síň v 1. patře a výrazně přeřešena dispozice patra včetně stropních konstrukcí, došlo k výměně většiny vnitřních oken a dveří. Dům čp. 42 tvoří se svým sousedem čp. 41 hodnotný komplex historické zástavby z období gotiky s prvky baroka a klasicismu v celoměstském měřítku.

Stávající stav objektu

Dům je velmi špatném technickém stavu, je nutná celková rekonstrukce, včetně opravy pláště objektu. Dům je v současné době nevyužívaný.

Celková obnova objektu a jeho využití

Předmětem rekonstrukce domu je využití pro ubytování a v podkroví zřízení ateliérů. Sklepní prostory nebudou využity, přestože si zadní sklep dochoval ve městě ojedinělý příklad stropu sestávajícího z trámů zaklopených kamennými deskami snad již ze 14. století. Přízemí bude využito zejména pro skladovací účely a jako technické zázemí vzdělávacího zařízení a ubytování. Patro bude plně věnováno ubytování a s tím souvisejícímu zázemí, podkroví bude funkčně rozděleno na dvě poloviny, západní část plochy bude využita pro ubytování a východní polovina plochy jako ateliér a knihovna/archiv patřící provozu domu čp. 41. všechna podlaží budou propojena stávajícím schodištěm.

Uliční fasády domu budou obnoveny a rekonstruováno zachované architektonické členění, krovová konstrukce včetně krytiny z bobrovek z roku 2007 zůstane nedotčena, pouze dojde v souvislosti s osvětlením půdní vestavby k osazení dvou pultových vikýřů na severní straně střechy a střešních oken.

V rámci rekonstrukce domu je nezbytně nutné, aby byly prohloubeny průzkumy technického a statického stavu konstrukcí. Také oprava kamenických prvků, doplnění štukových detailů fasád a obnova nejcennějších řemeslných prvků bude provedena odborně řemeslně. Bude třeba vyrobit nová okna a vnitřní dveře v celém objektu podle starých fotografií, řemeslně kvalitně a při zachování historických technologií.

Zpracované dokumentace

- zaměření
- stavebně historický průzkum
- projektová dokumentace na celkovou obnovu domu
- stavební povolení

Předpokládané náklady na celkovou obnovu objektu jsou ve výši 20 000 000,- Kč





DŮM ČP. 379 Palackého náměstí

Rejstříkové číslo památky : 42100/2-1043/A56

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Do roku 1699 byl dům pustý, v letech 1696 – 1708 vystavěn nový dům. V roce 1770 vyhořel, roku 1779 nová přestavba, pravé křídlo pochází z roku 1898.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Objekt je základním článkem městské barokní architektury, v bloku domů při východní straně Palackého náměstí má i značný význam urbanistický.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Z gotické výstavby zachovány sklepy, z části obvodové zdivo a patrně přízemní dvorní stavení. Gotické jsou i sklepy pod zahradou. V letech 1696 – 1708 vystavěn nový dům, z této doby většina kleneb v přízemí. Nová přestavba po požáru roku 1779, kdy přidáno II. patro a upravena zřejmě fasáda, střecha a poněkud přeřešena dispozice vnitřku. Za klasicismu byly vloženy klenby přízemku zadního stavení, kdežto pravé křídlo pochází až z roku 1898.

Dvouposchodový nárožní dům s fasádou z nejpozdějšího baroka s mansardovou střechou. Na nároží osazena socha sv. Jana Nepomuckého. Na východním konci jižního průčelí vsazen raně barokní portál s porušenou visáží a diamantováním v závěru klenáku. Vstoupí se jím do plochostropé předělené síně, jejíž strop byl snad podvlečen klenbou. Odtud vystupuje schodiště do I. patra. V nároží se nachází prostor s jedním křížovým polem, na místě hran klenby s širokým pásem ohraničeným po stranách drobnými hřebínky. Prostor se otvírá v celé šíři pásem do dalších místností s půlkruhovou valenou klenbou se dvěma dvojjícemi trojúhelných výsečí. V užším severním traktu od západu k východu místnost s valenou klenbou a výsečemi. V patře místnosti plochostropé. Sklepy pod objektem mají kamenné půlkruhově valené klenby. Další rozlehlé sklepy situovány pod zahradou. Při severovýchodní straně dvora je situován patrový objekt se silným nerovným zdivem, síň v přízemí zaklenutá valeně, ostatní místnosti plochostropé. Patro plochostropé.

Stávající stav objektu

Dům je ve velmi špatném technickém stavu, v současné době nevyužívaný. Objekt je nutné celkově zrekonstruovat včetně technické infrastruktury.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Dům musí být zachován v celém rozsahu. Využití na nájemní byty je zřejmě odpovídající, mělo by být zachováno. Je otázkou, zda komplexně využít celou lokalitu – dům čp. 379 včetně přístavby a domu na pozemku p.č. 1291/2, park U Tří pávů a sklepní prostory pod parkem. V případě budoucí opravy nebo stavebních úpravy musí být postupováno šetrně s ohledem na možné nálezy dalších pozůstatků předchozích stavebních etap.

Zpracované dokumentace

- zaměření
- stavebně historický průzkum

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 50 000 000,- Kč.



AREÁL KOUŘIMSKÉ BRÁNY

Rejstříkové číslo památky : 27704/2-1043/A23 – čp. 59 náměstí Národního odboje
nezapsaná kulturní památka – čp. 18 Husova ulice

Vlastník : HILLDANE Capital a.s.

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Dům čp. 59 byl vybudován jako seminář na místě 4 středověkých domů kolem roku 1643. Do současné podoby přestavěn v 18. století, na přelomu 18. a 19. století menší úpravy na nájemní dům. Boční křídlo po roku 1813 na místě zříceného stavení. Středověká věž pravděpodobně ze 14. století, roku 1717 snížena, na konci 19. století opravena. Přístavek do Husovy ulice pochází z roku 1936.

Dům čp. 18 byl postaven na místě staršího objektu, od postavení byly provedeny pouze menší úpravy beze změny charakteru domu. Středověké stavení ve dvoře bylo původně součástí městské fortifikace, později bylo používáno k hospodářským účelům. Opraveno a uvedeno do původní podoby v letech 1942 – 1944, v roce 1960 a pak v roce 1980 další oprava. V roce 1971 byly v areálu zbourány další budovy a to obytná stavba s konírnou a kůlna při silnici.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Barokní dům čp. 59 na starších parcelách, zachovány jsou sklepy jednoho z těchto domů. Přístavba klasicistního křídla, navazující přízemní přístavek výkladu pro obchod s nábytkem, jednoduchá ohradní zeď dvora. Ve středu zástavby gotická věž, pravděpodobně součást městského opevnění, z vnějšku upravena na konci 19. století. Velmi kvalitní skupina historické zástavby, dokumentující složitý stavební vývoj tohoto exponovaného místa na okraji MPR. Urbanisticky mimořádně hodnotný objekt. Dochované jsou původní stavební konstrukce a řada cenných detailů, hodnotná vnitřní dispozice a prosotory.

Novorenesanční dům čp. 18 zachovaný v původním stavu bez výraznějších úprav. Gotická stavba ve dvoře je cenným dokladem opevnění města, její účel však dosud není přesně určen. Byla dosti opravena. Oba objekty obsahují hodnotné detaily.

Objekty tvoří se sousedním areálem domu čp. 59 hodnotný celek historické zástavby, harmonicky slučující dosti odlišné stavby. Urbanisticky je tato skupina velmi důležitá a pohledově se uplatňuje při jednom ze vstupů do historického jádra města.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Hodnotný historický dům čp. 59 se složitým stavebním vývojem, který je dobře patrný na řadě konstrukcí a detailů. Nachází se ve výrazné poloze při vstupu do historického jádra města. Cenná je vnější podoba jako výsledek postupného vývoje s projevy všech jednotlivých etap. Dochované prvky fasád a střech a řemeslné detaily těchto částí stavby. Vnitřní dispozice a jednotlivé prostory s klenbami i rovnými stropy. Mimořádně cenná jsou obě podlaží věže, sklepy a prostory hlavního domu. Veškeré historické detaily, architektonické články, ostění oken a dveří, jejich původní výplně a další autentické prvky. Původní schody, omítky, podlahy atd.

Hodnotný a pohledově významný dům čp. 18, dochovaný v původní podobě bez novějších úprav. Obsahuje i některé cenné detaily, jako například většinu vnitřních dveří, dveře vstupní, litinové zábradlí atd. Středověkou památkou je fortifikační stavba ve dvoře.

Stávající stav objektu

Celý areál je ve velmi špatném technickém stavu, v současné době nevyužívaný. Objekt je nutné celkově zrekonstruovat včetně technické infrastruktury.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Objekt čp. 59 musí být zachován v celém rozsahu. V současné době je celý objekt obydlen a před celkovou opravou. Objekt je v celém svém rozsahu příkladem téměř nedotčeného historického domu s velmi složitým vývojem, je zde možno očekávat řadu cenných nálezů. Zásadně by však neměla být měněna dispozice domu ani zvětšován jeho objem, zachováno musí být maximum z jeho hmoty a z dochovaného vybavení a doplňků. Mimořádně hodnotné je patro i přízemí věže včetně navazujících prostorů. Krov hlavního domu je rovněž mimořádně cenný. Zvláště citlivou částí je střecha věže, která vyžaduje přísně dodržet současný stav. Fasády jsou dochovány v poměrně dobrém stavu, fasáda bočního křídla a omítky věže jsou zchátralé více, ale i zde je nutná pouze konzervace a doplnění. Dochovaná původní okna musí být opravena. Střechy mají krytinu z břidlice a bobrovek a její druh bude zachován. Zvláště hodnotná je úprava střechy věže s původními ozdobnými doplňky. Rehabilitovat je třeba dvory domu, dále i přístavek s výklady do Husovy ulice, který by mohl být opět využíván.

Objekt čp. 18 musí být zachován v celém rozsahu. V současné době je celý objekt obydlen a před celkovou opravou. Pokud dojde k rozsáhlejším vnitřním úpravám, bude třeba postupovat tak, aby nebyl znehodnocen vnější výraz domu a aby jeho podoba nebyla změněna. Dochované hodnotné součásti musí být zachovány. Fasáda vyžaduje celkovou opravu, která se musí omezit pouze na doplnění chybějících částí. Využití středověké stavby musí být v souladu s jejím charakterem tak, aby nevyvolal nutnost nepřiměřených zásahů. V obou případech nelze vyloučit nález dosud neznámých hodnotných částí. Dvůr domu je v nepřijatelném stavu, vzniklém odbouráním původní zástavby.

Zpracované dokumentace

- zaměření
- stavebně historický průzkum

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 80 000 000,- Kč.





B) Opravy pláště objektů a údržba

DŮM ČP. 28 Barborská ulice - Hrádek

Rejstříkové číslo památky : 29408/2-1043/A3

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Budova středověkého původu s významnou stavební historií. První historická zmínka z roku 1312, ale předpokládáný původ budovy by měl být ještě starší a spojen se samotnými počátky města. Ostatně tvoří součást jeho středověké fortifikace. Šlechtický městský hrad byl výrazně přestavěn do monumentálnější podoby v letech 1410 – 1415. Další významnější fáze nastala po roce 1485, kdy Hrádek získal bohatý patricij Smíšek z Vrchovišť, který dokončil jeho přestavbu. PO roce 1686 zde byly provedeny úpravy pro potřeby jezuitského semináře a v roce 1773 byly budova ochuzena o pavlače a o původní vysoké gotické střechy. V roce 1910 koupilo Hrádek město, ale připravovaná oprava a adaptace pro účely muzea se uskutečnila až v letech 1954 – 1961. V této době byla na přilehlém pozemku zahrady postavena dřevěná konstrukce těžního stroje ze 16. století, tzv. trejvu.

Od roku 1985 probíhá postupná celková oprava objektu, restaurování interiérů a je zde rozšiřována expozice muzea.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Gotická stavba výjimečné architektonické a urbanistické kvality, jedna z nejvýznamnějších památek města. Unikátní pohledová dominanta a nedílná součást panoramatu města.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Nejstarší zmínky o kutnohorském Hrádku pocházejí z let 1312 a 1314. Budova architektonicky velmi cenná přečkala fáze historického vývoje města. Původně zde na konci 13. století stávala tvrz, jež střežila důležitou obchodní stezku tzv. Haberskou, která spojovala Čechy a Moravu. Prvním majitelem byl Heřman z Hrádku, později se na Hrádku vystřídalo několik majitelů, kteří postupně přebudovali tvrz na honosné patricijské sídlo gotického sluhu s prvky rané renesance.

Vstupní křídlo Hrádku bylo až do přestavby 2. polovina 15. století orientováno k západu a navazovalo tak na městský hradební okruh. Na počátku 15. století se tvrz změnila v nový typ hradního paláce, v němž hlavním prostorem byla mohutná věž.

V roce 1490 Hrádek koupil Jan Smíšek z Vrchovišť, který provedl zásadní stavební úpravy. Bohatství rozvětvené rodiny Smíšků a pánů z Vrchovišť umožňovalo nejen uměleckou výzdobu Hrádku (malovaný strop v sále je jedna z prvních renesančních prací na našem území), ale dochovalo i objednávky soukromých bohatě ilustrovaných kancionálů – zpěvníků, stavbu soukromé rodové kaple v chrámu sv. Barbory i přestavbu kostela sv. Trojice na rodinné pohřební sídlo.

Z významných majitelů ještě připomínáme nejvyššího mincmistra Albrechta z Guttenštejna, který vlastnil Hrádek v 16. století. Od roku 1676 jsou dějiny objektu Hrádek popisovány jako doba úpadku. Majitelem se stala obec a Hrádek se záhy v historických pramenech uvádí jako ruína.

Roku 1626 přicházejí do Kutné Hory jezuité, kteří v roce 1686 kupují Hrádek, provádějí stavební úpravy a zřizuje se seminárium. Školním účelům sloužila budova Hrádek i

po zrušení jezuitského řádu roku 1773 a novogotická deska nad vchodem Hrádku, jež připomíná působení významného pedagoga Gustava Adolfa Lindnera.

Bylo přistavěno nové schodiště, loggie v přízemí a chodbový trakt, neboť původní pavlač byla značně zchátralá a ohrožovala životy studentů. V roce 1854 byl vybudován dnešní krov. Zmizely vysoké gotické střechy a štíty s fiálami i třetí patro obytné věže. V roce 1907 byl Hrádek tehdejším Ministerstvem kultury prodán městu s úmyslem zbudovat zde muzeum stříbrné Kutné Hory. Tento úmysl byl však realizován až v roce 1947, kdy byla budova věnována muzejním účelům a po umělecko-historickém průzkumu bylo započato s rozsáhlými stavebními úpravami, které uvedly objekt do stavu původního měšťanského sídla a byly zde umístěny expozice a pracovní muzea.

Objekt je hodnotný jako celek a mimořádně významné jsou jeho jednotlivé součásti a detaily. V podstatě nemá část, která by z památkového hlediska nebyla cenná.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Objekt je historicko architektonicky mimořádně významný v měřítku střeoevropském, obsahuje množství cenných architektonických detailů a prvků, cenný je svou hmotou i půdorysnou strukturou. Je významným prvkem urbanistickým.

Budova musí být i nadále zachována a udržována s maximálně možným citlivým přístupem.

Záměr obnovy

Záměrem je oprava krovu, výměna střešní krytiny z břidlice, výměna klempířských prvků a oprava komínů. Stávající střešní krytinou v rozsahu čtyř křídel objektu je přírodní břidlice šedočerné barevnosti. Věž v jihozápadním koutu půdorysu objektu, krytá valbovou střechou s krátkým hřebenem a stanová střecha arkýře na severním průčelí jsou kryty měděným plechem na stojatou drážku. Klempířské prvky jsou provedeny z měděného plechu, okapy jsou částečně nástřešní (východní strana, věž), zbývající jsou umístěné pod okapní hranou střechy.

Stav obou střešních krytin – břidlice i plechu je v současnosti dožilý. Břidličné šablony jsou na střeše použity již druhotně, původně pokrývaly střechu kostela sv. Jana Nepomuckého v Kutné Hoře. V 70. – 80. letech 20. století byla střecha objektu naposledy opravována. Ze starých fotografií však je evidentní, že všechny střechy byly před touto opravou pokryty břidlicí s minimem uplatnění plechu. Z hlediska památkové péče byl tento způsob provedení střech tradiční a řemeslně čistší než stávající stav. Nutné je proto toto původní řešení respektovat a v rámci akce celkové výměny krytiny je obnovit. Objekt Hrádku je jednou z nejstarších památek města a klíčových objektů tvořících podstatu městské památkové rezervace Kutná Hora. Situován je v dominantní poloze nad údolím říčky Vrchlice a uplatňuje se v dálkových pohledech panoramatu města. Střecha objektu tvoří vždy v tomto obraze významný pohledový bod.

V letech 1999 – 2000 byla provedena obnova vnějšího pláště (statika, fasáda, restaurování). V návaznosti na realizaci obnovy střešního pláště bude vhodné následně v rámci údržby provést i opravu fasády a restaurování kamenných prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 7 000 000,- Kč.





DŮM ČP. 107 Mincířská ulice

Rejstříkové číslo památky : 22668/2-3185

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Dům radikálně přestavěn okolo roku 1860. Patrně došlo i k zkrácení na jižní straně. Ještě roku 1839 stejně dlouhý jako jeho západní soused. V roce 1859 zazděno loubí.

V roce 1995 bylo provedeno statické zajištění domu a v roce 1996 jeho celková obnova.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Gotický dům měl podle rozmístění sklepů stejnou rozlohu jako dnešní. V dispozici sklepů se nejví ohlas loubí. Gotické zdivo stoupá z malé části i nad úroveň terénu. Dům byl radikálně přestavěn někdy okolo roku 1860, kdy byla přeřezána všechna podlaží, z tohoto období pochází patrně všechny klenby přízemku a druhé poschodí. Patrně tehdy došlo i k zkrácení domu po jižní straně. Ještě v roce 1839 byl stejně dlouhý jako jeho západní soused. V roce 1859 zazděno loubí.

Dvouposchodový nárožní dům se čtyřokou romantickou, maurskou fasádou z doby okolo roku 1860. Na jižním konci bočního průčelí do uličky osazen zazděný portál s jednoduchými římsami a půlkruhovým obloukem, v jehož záklenku je pekařský emblém. Při ulici situovány dva hloubkové prostory segmentem překlenuté propojené navzájem polygonálním půlkruhovým pásem, následující dvě placky a za nimi vlevo řada segmentových kleneb, nejj jižnější v síni, kterou se prochází k pilířovému schodišti do pater.

Pod schody do patra se sestupuje do sklepů. Vstoupí se do zadního sklepa s půlkruhovou kamennou klenbou, odkud pokračuje podél bočního průčelí k severu chodba s částečnou porušenou kamennou valenou klenbou a pod půlkruhovým kamenným pásem do rozlehlého předního sklepa s půlkruhovou kamennou valenou klenbou sahajícího až k ulici. K němu přiléhá vzadu další kamenný sklep. Všechny valené klenby mají vrcholnici kolmou k hlavnímu průčelí.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Památkovou hodnotu stavby tvoří její vnější plášť. Při opravě musí být respektovány klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru této kulturní památky. Podmínky pro obnovu jsou stanoveny s ohledem na zachování památkové hodnoty objektu, historických konstrukcí a jeho tradičního vzhledu včetně detailů a řemeslných postupů. Péče o architektonickou památku spočívá především v důsledné ochraně památkově hodnotné dochované hmoty stavebního díla a zachování jeho věrohodné podoby s respektováním jeho historického vývoje a proměn. Kulturní památky jsou chráněny jako nedílná součást kulturního dědictví lidu, svědectví dějin, významný činitel životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu.

Záměr obnovy

Záměrem je celková obnova fasády domu. Poškozené omítky otlouci, odsolit a opatřit sanačními omítkami. Dále je nutné provést nátěr fasády v celé ploše včetně hydrofobizace. Bude provedeno obnovení nátěrů dveří a výplní otvorů celého objektu. Kamenný portál v uličním průčelí bude opraven.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 700 000,- Kč.





DŮM ČP. 154 Šultysova ulice

Rejstříkové číslo památky : 28035/2-1043/A37

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Složitý gotický vývoj domu dokládají sklepy. Nad úrovní terénu nelze středověký stav blíže určit. Plná valená klenba loubí průjezdu a místnosti přízemku pravděpodobně z roku 1686. Vzhled vnějšku a z velké části vnitřku klasicistní. Průčelí a vnitřek v prvním poschodí patrně z roku 1787.

Stávající střecha domu byla rekonstruována v rámci celkové rekonstrukce domu v 70. letech 20. století. Při této rekonstrukci byla kompletně vyměněna konstrukce krovu, klempířské prvky z měděného plechu a střešní krytina – přírodní břidlice.

V roce 2008 byla provedena obnova vnějšího pláště – oprava fasád včetně nátěru, obnova kamenných prvků a bočních železných klasicistních dveří.

Slohová zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Jednopochoďový nárožní dům, dvoukřídlý dům s fasádou z nejpozdějšího baroka či spíše raného klasicismu. V přízemí se otvírají dva stlačené oblouky loubí na pilířích, nad nimi hledí dvě dvojice druzených oken s drobně profilovanými zvlněnými, uprostřed zaostřenými nadokennými římsami. Uprostřed mezi okny člení stěnu oválný štukový rám.

Dům je urbanisticky významně exponován na nároží Šultysovy a Husovy ulice, naposledy byl celkově rekonstruován v 70. letech 20. století pro účely zřízení restaurace a vinárny v přízemí a suterénu a kanceláří v patře.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Při obnově musí být respektovány klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru této kulturní památky. Podmínky pro obnovu jsou stanoveny s ohledem na zachování památkové hodnoty objektu, historických konstrukcí a jeho tradičního vzhledu včetně detailů a řemeslných postupů. Péče o architektonickou památku spočívá především v důsledné ochraně památkové hodnoty dochované hmoty stavebního díla a zachování jeho věrohodné podoby s respektováním jeho historického vývoje a proměn.

Jelikož památkovou hodnotu stavby tvoří také krov a vnější plášť je třeba zachovat stávající tvar a sklon střech, krov opravit a ošetřit a vyměnit pouze poškozené části krovu. Při opravě střechy a krovu musí být respektovány klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru této kulturní památky.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Dům obsahuje gotické jádro, významně přestavěné v renesanci a v pozdním baroku, konkrétně v roce 1787 Jiřím Wallingerem, jehož iniciály s letopočtem jsou vyryty na dvou klenácích portálů. Nejasné je stáří plné valené klenby loubí průjezdu a dalších místností přízemku. Spadá nejspíše do roku 1686. Nynější vzhled vnějšku a z velké části i vnitřku je až klasicistní. Průčelí pochází patrně z úpravy datované letopočtem na portále 1787. Tehdy upraven vnitřek zejména v prvním poschodí.

Záměr obnovy

Střecha je nyní krytá břidlicí, která je již silně zvětralá, proto střechou místy zatéká. Břidlicová krytina je položena na bednění, které je v místech zatékání napadeno hnilobou.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 2 000 000,- Kč.



DŮM ČP. 167 Šultysova ulice

Rejstříkové číslo památky : 25351/2-3208

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Gotický dům vykazuje klasicistní úpravy z doby před ohněm z roku 1826. Loubí zrušeno kolem poloviny 19. století.

V letech 1995 – 1996 byla provedena celková obnova domu.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Gotický dům s dochovaným rozvrhem přízemku vykazuje význačné stopy úpravy klasicistní z doby před ohněm v roce 1826 a po něm, kdy přibýlo 2. poschodí. I první patro bylo po ohni znovu postavené. Loubí zrušeno kolem či po polovině 19. století a osazen pískovcový krámský portál.

Dvouposchodový dům s novodobou fasádou. Vstup v pravé části domu do segmentem překlenutého předního dílu chodby (v prostoru zrušeného loubí), další pokračování ke schodišti má skoro půlkruhovou valenou klenbu, vpravo schodiště do patra i do sklepa. Při průčelí po stranách chodby segmentem překlenuté prostory. Vlevo chodby uprostřed dispozice dvě placky, v zadním traktu vpravo průchozí chodba s rovným stropem, vlevo dvě placky. Patra bez architektonické zajímavosti. Nízké 1. patro je pozůstatkem někdejšího mezipatra, jež sahalo pouze k vysokému podloubí.

Pod schody do patra sestup do sklepů. Při ulici sklep s půlkruhovou valenou klenbou a vrcholnicí rovnoběžnou s průčelím, odtud sestup do kamenného sklepa pod ulicí. Další sklep pod zadní komorou má půlkruhovou kamennou klenbu.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Památkovou hodnotu stavby tvoří její vnější plášť. Při opravě musí být respektovány klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru této kulturní památky. Podmínky pro obnovu jsou stanoveny s ohledem na zachování památkové hodnoty objektu, historických konstrukcí a jeho tradičního vzhledu včetně detailů a řemeslných postupů. Péče o architektonickou památku spočívá především v důsledné ochraně památkově hodnotné dochované hmoty stavebního díla a zachování jeho věrohodné podoby s respektováním jeho historického vývoje a proměn. Kulturní památky jsou chráněny jako nedílná součást kulturního dědictví lidu, svědectví dějin, významný činitel životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu.

Záměr obnovy

Záměrem je celková obnova fasády domu. Poškozené omítky otlouci, odsolit a opatřit sanačními omítkami. Dále je nutné provést nátěr fasády v celé ploše včetně hydrofobizace. Bude provedeno obnovení nátěrů dveří a výplní otvorů celého objektu. Oprava pískovcového portálu v uličním průčelí.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 500 000,- Kč.





DŮM ČP. 170 Šultysova ulice

Rejstříkové číslo památky : 15118/2-1043/A41

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Gotický dům a renesanční přístavba dvorního křídla, přestavěn v letech 1716 – 1734. Přestavba klasicistní dokončena roku 1829. Další úpravy v 19. století včetně zrušeného loubí. V letech 1998 – 1999 byla provedena celková obnova domu.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Objekt na základech gotického domu a renesanční přístavbě dvorního křídla byl přestavěn v letech 1716 – 1734, včetně klenby v přízemí a snad i II. patra. Pavlač v úpravě klasicistní. Objekt zachovaný v architektonicky hodnotné úpravě barokní výstavby, zejména v interiérech a s torzem barokního průčelí.

Řadový dvouposchoďový dům s nově upravenou fasádou, kde z barokní úpravy zůstaly pouze nadokenní římsy. Dvorní průčelí s pavlačí a arkádou o třech stlačených obloucích. Dispozice pravidelná. Při průčelí tři křížově zaklenutá pole zrušeného loubí. Středem dispozice probíhá široká chodba zaklenutá půlkruhově valeně s trojúhelnými výsečemi. Obdobně zaklenuty i prostory po obou stranách chodby, kde se však nestýkají. Menší prostor na konci chodby a podesta dvojrámenného vřetenového schodiště zaklenuty křížově. Dvorní křídlo plochostropé, pavlač zaklenuta plackami. Pod celým objektem rozsáhlé sklepy ve dvou suterénech. V horním suterénu sklep s trémovým stropem, druhý sklep přístupný ze snížené úrovně dvora půlkruhovým okoseným portálem. Sklepy zaklenuty půlkruhovými valenými klenbami s vysokou patkou. Při vstupech další půlkruhové okosené portály.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Památkovou hodnotu stavby tvoří její vnější plášť. Při opravě musí být respektovány klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru této kulturní památky. Podmínky pro obnovu jsou stanoveny s ohledem na zachování památkové hodnoty objektu, historických konstrukcí a jeho tradičního vzhledu včetně detailů a řemeslných postupů. Péče o architektonickou památku spočívá především v důsledné ochraně památkově hodnotné dochované hmoty stavebního díla a zachování jeho věrohodné podoby s respektováním jeho historického vývoje a proměn. Kulturní památky jsou chráněny jako nedílná součást kulturního dědictví lidu, svědectví dějin, významný činitel životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu.

Záměr obnovy

Záměrem je celková obnova fasády domu. Poškozené omítky otlouci, odsolit a opatřit sanačními omítkami. Dále je nutné provést nátěr fasády v celé ploše včetně hydrofobizace. Bude provedeno obnovení nátěrů dveří a výplní otvorů celého objektu.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 500 000,- Kč.



DŮM ČP. 373 Vladislavova ulice

Rejstříkové číslo památky : 38353/2-1043/B80

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Středověký dům, původ je předpokládán ve 14. století. Patrné jsou dvě středověké stavební etapy, zachované v přízemí a patře. Postupné další úpravy, přestavěn po požáru roku 1770. Přístavba bývalé konírny je klasicistní. Celková úprava proběhla v roce 1902, kdy byla vybudována pavlač a věžička.

V letech 1995 - 1996 byla provedena celková obnova objektu včetně půdní vestavby.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Historický dům, poslední celková úprava byla pozdně barokní a u pavlače na dvorní straně historizující na počátku 20. století. Z architektonického a urbanistického hlediska velmi hodnotný objekt.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Nárožní jednoposchodový dům s typicky kutnohorskou pozdně barokní fasádou. V přízemí hlavního průčelí osazen kamenný portál s lehce stlačeným obloukem s lichoběžníkovým klenákem ve vrcholu. Vstup do domu v bočním průčelí lomeným gotickým portálem. V severozápadním křídle zachována dispozice o 3 místnostech s kamennými klenbami. Kamenný sklep pod jihovýchodní částí jihozápadního křídla. V severozápadním křídle zachována jednotraktová dispozice původního gotického objektu, včetně kleneb. Architektonicky velmi hodnotné průčelí s pozdně barokní fasádou. V severozápadním rohu parcely stojí přízemní klasicistní domeček někdejší konírny.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Dům musí být zachován v celém rozsahu. Je po celkové opravě, ale po budoucím dožití posledních úprav bude vhodné se zaměřit na dodržení klasických technologií a kvalitního řemeslného postupu. Ideální by bylo se v budoucnosti také zaměřit na náhradu současných oken typem, odpovídajícím původnímu vzoru nejen členěním, ale také konstrukcí a detailem.

Záměr obnovy

Záměrem je celková obnova fasády domu, dvorního domku a ohradní zdi. Je nutné odstranit příčinu dosedání podpěrného pilíře oblouků ve dvoře. Poškozené omítky otlouci, odsolit a opatřit sanačními omítkami. Dále je nutné provést nátěr fasády v celé ploše včetně hydrofobizace. Bude provedena repase vstupních dveří, obnovení nátěrů výplní otvorů celého objektu. Vstupní portál je mechanicky poškozený včetně kamenného prahu. Dřevěná pavlač a vstupní vrata na dvorek mají degradovaný nátěr. Zdivo pilíře otevřených oblouků ve dvorní části vykazuje statickou poruchu. Ohradní zeď vykazuje lokální poškození omítek.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 200 000,- Kč.





Dům čp. 206 Pirknerovo náměstí

Rejstříkové číslo památky : 13875/2-1043/A13

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Dům byl postaven roku 1837, do novostavby byly pravděpodobně zapojeny části zdiva středověkého původního kostela sv. Bartoloměje z 60. let 14. století, ponechána byla hlavně jeho věž. V průběhu 19. století drobné úpravy a účelové přístavby. Úprava fasády roku 1937, rozsáhlá adaptace roku 1951. Další úpravy roku 1965, kdy byla veškerá okna, vnější a vnitřní dveře nahrazeny novodobými, tehdy běžnými typovými výrobky. Byly odbourány komíny, rozebrány vikýře, odstranění klasicistního schodiště v interiéru včetně jeho kleneb, dřevěných příček v patře. Roku 1980 proběhla další adaptace, oprava a zajištění krovu včetně opravy střešní krytiny.

Slohová zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Klasicistní dům, nověji upravený, s přiléhající středověkou, barokně přestavěnou věží se zachovaným gotickým opěrným pilířem lodi bývalého kostela. Architektonicky velmi kvalitní, urbanisticky cenný jako objekt uzavírající prostor v MPR. Věž je jednou z hlavních dominant města.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Dům je hodnotný jako celek, z vnitřních prostor je nejvýznamnější pouze špitální kaple se svojí malířskou a štukatérskou výzdobou a pravděpodobně středověký sklep. Dále je hodnotná půda s klasicistním krovem a cihelnou dlažbou podlahy. Mimořádně cenná je věž. V novodobě upravených prostorech objektu, kterých je většina, chybí původní stavební prvky a detaily vybavení.

Regulativy pro další využití a obnovu

Postupná rehabilitace do stavu a podoby před narušením účelovými novodobými úpravami. Obnova vstupních dveří. Při opravě střešní krytiny by mělo dojít k osazení vikýřů jako kopií původních a znovuvystavení komínů. Při dalších adaptacích by ale mělo být vycházeno z hodnoty stavby a mělo by být zvoleno náročnější řešení.

Záměr obnovy

Obnova střešního a vnějšího pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny, oprava klempířských prvků, oprava fasády, obnova nátěru oken, repase vchodových dveří a kamenných prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 4 000 000,- Kč.





Věž bývalého kostela sv. Bartoloměje

Rejstříkové číslo památky : 13875/2-1043/A13

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Historické zprávy o kostele sv. Bartoloměje jsou poměrně stručné. Roku 1369 byla zřízena kaple sv. Bartoloměje a v roce 1415 se už nazývá kostelem. U kostela býval hřbitov s kostnicí vystavěnou roku 1661 a po zrušení kostela změněnou na obytný dům čp. 207. Zrušený kostel byl dán roku 1787 do dražby a upraven z něho obytný dům. Který roku 1837 koupila obec kutnohorská a postavila tu špitál a v něm kapli sv. Kříže. Ve skutečnosti je však zdivo gotické lodi zřejmě zachováno. Sklep pod kostelem gotický, snad ještě z doby před jeho založením. Budova špitálu pozdně klasicistní z roku 1837. Během 19. století osazen hodinový stroj a ciferníky. Poslední významná obnova v roce 1966.

Slohová zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Bývalý kostel sv. Bartoloměje je poprvé připomínán v papežské bule z roku 1369, tehdy jako „Capella bohemicalis“, tedy jako česká kaple sloužící obyvatelům české čtvrti města podél nynější České ulice. Kamennou podobu získal někdy na přelomu 14. a 15. století, v roce 1415 je v pramenech označován jako kostel. Hranolová věž umístěná v ose jihozápadního průčelí lodi tvořila nepochybně součást původní stavby. Na vedutě Kutné Hory od Jana Willenberga z roku 1602 je věž zakončena dřevěným podsebitím patrně s ochozem pro hlásného a vysokou stanovou střechou. Přilehlá kostelní loď nedosahovala takové velké výšky, jak naznačuje zachovaný opěrák v jihozápadním průčelí objektu čp. 206, který končí pod původní úrovní korunní římsy lodi, přecházející na věž. Stávající podobu vtiskla věži pozdně barokní úprava přibližně ve třetí čtvrtině 18. století. Barokizován byl v té době i interiér kostela, pro hlavní oltář byl objednan obraz od Petra Brandla. Tehdy bylo patrně sneseno dřevěné podsebití věže a nahrazeno zvonicevým patrem, stanová střecha nahrazená bání s lucernou, v půlkruhové oblouku korunní římsy byl uplatněn typický motiv kasule. V roce 1797 byl kostel sv. Bartoloměje zrušen a v roce 1837 přestavěn na obecní špitál. Věž kostela zůstala zachována ve své barokní podobě, pravděpodobně až během 19. století byl do věže osazen hodinový stroj a na fasády ciferníky. Poslední významná obnova věže byla uskutečněna v roce 1966, kdy došlo k obnově omítek včetně korekce plastického členění, výměně střešní krytiny z mědi a truhlářských prvků výplní otvorů. Následovalo statické zajištění a věž byla opatřena tvrdší omítkou s nátěrem ve dvou odstínech zlatavého okru. Věž je architektonicky členěna na tři podlaží :nad nízkým soklem je přízemí členěno lizénovým rámcem (především tato část ukazuje na svůj středověký původ kónickým tvarem zdí, v jihovýchodní fasádě je uplatněno gotické okénko), střední podlaží odděluje od spodního profilovaná římsa navazující na objekt čp. 206, je členěna podloženým rámcem a v horní třetině umístěným zrcadlem nebo oválným oknem s bohatým štukovým rámem. Třetí nejvyšší podlaží obsahuje v ose každé stěny sružené zvonicevé okno a na nároží podložené pilastry nesoucí korunní římsu zalamující se půlkruhově v ose a druhotně vyplněné kruhovými ciferníky hodin.

Regulativy pro další užívání a obnovu

V průběhu prací je nutné provádět průzkumy – statický, restaurátorský a stavebně-historický, aby bylo možné stanovit efektivní postup dalších prací, také pro zajištění původní barevnosti a dokumentování jednotlivých stavebních fází věže.

Akce celkové obnovy fasády věže a její plastické výzdoby bude vyžadovat profesionální výkon odborných štukatérů a restaurátorů. Bude třeba najít vhodný technologický postup obnovy fasád.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Souhrn jednotlivých střech vytváří tzv. střešní krajinu, která bývá důležitým fenoménem historických měst. Střechy historických staveb se zásadně podílejí na hodnotě památek. Střechy spoluvytvářejí stavební a architektonickou podstatu památky.

Jelikož památkovou hodnotu stavby tvoří také vnější plášť je třeba při opravě respektovat klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru této kulturní památky.

Záměr obnovy

Celková obnova pláště věže – oprava fasád, klempířských prvků a krytiny bání, nátěru ciferníku hodin, repase oken a obnovy opěrného pilíře při objektu čp. 206 Pirknerovo náměstí.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 2 000 000,- Kč.





Dům čp. 489 Jungmannovo náměstí

Rejstříkové číslo památky : 46183/2-1043/B99

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Na místě severní části objektu stál středověký objekt. Současný je z větší části novostavbou po ohni roku 1823, již na plánu z roku 1812 měl však stejný půdorys. Celková obnova v letech 1996 – 1998.

Jižní část objektu na plánech z roku 1812 a 1838 byla bez zástavby. Objekt vznikl jako novostavba v 90. letech 19. století. V letech 1996 – 1998 proběhla rekonstrukce objektu.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Severní část – uvnitř má objekt klasicistní charakter. Měl skromnou prvorepublikovou fasádu, která byla obnovena a poněkud obohacena v klasicizujícím duchu.

Jižní část – kvalitní neorenesanční objekt. Součást zástavby urbanisticky velmi cenného historického prostoru Jungmannova náměstí.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Severní část – hodnotný objekt, zejména dispozice a fasáda objektu.

Jižní část – hodnotný objekt, dispozice s některými starými prvky řemeslného vybavení a fasáda.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Severní část – zachovat dispozici objektu včetně kleneb a trámových stropů. Při větších úpravách nutný průzkum z památkových hledisek, mohou být starší prvky řemeslného vybavení objektu. Fasáda byla při poslední rekonstrukci nově provedena a pokud má být rehabilitována a vrácena směrem ke staršímu (klasicistnímu) stavu, je třeba držet jeho charakter i v detailu. Objekt má hambalkový krov podepřený vaznicemi na sloupcích a minimálně jeho část je i po rekonstrukci zachována. Podkroví je využito a osvětleno pultovými vikýři, střecha je z tašek bobrovek. Využití objektu pro obchody a byty je vhodné.

Jižní část – zachovat dispozici objektu včetně trámových stropů a starší dveře uvnitř objektu z doby výstavby. Fasády jsou upraveny kultivovaně. Krov je využit pro podkroví, vaznicový krov z doby výstavby zůstal při přestavbě zachován. Osvětlení je řešeno vikýři příznivé velikosti a tvaru, do dvora pak střešními okny, úpravy nejsou třeba. Střecha je kryta černými cementovláknitými šablonami, což je příznivé. Penzion menší velikosti má v zástavbě historického města své opodstatnění.

Záměr obnovy

Obnova vnějšího pláště – oprava klempířských prvků, oprava fasády, obnova nátěru oken, repase vchodových dveří, vrat a vrátek na dvůr a kamenných prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 500 000,- Kč.



Vlašský dvůr, čp. 552 Havlíčkovo náměstí

Rejstříkové číslo památky : 11747/2-1043/A2 – NKP

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Hranolová věž se zrušeným průjezdem pochází z nejstarší stavby z konce 13. století, zbytky královského paláce, kaple a průjezd se šnekovým schodištěm z přestavby za Václava IV. Zbývající části vystavěny při rekonstrukci v letech 1893 – 1898.

V letech 2001 – 2005 obnova vnějšího pláště, v roce 2006 obnova nádvoří, v roce 2004 – 2005 restaurování kaple sv. Václava, v roce 2006 restaurování stropu v I. patře a kamenných prvků v preghausu, v letech 2008 – 2010 restaurování stropu a nástěnných maleb v královské audienční síni. V roce 2009 byla provedena obnova dlažby na podestě kamenného schodiště v jižním křídle budovy. V roce 2010 byla provedena obnova stávající historické dlažby na chodbách v přízemí a v I. patře budovy, dále byla realizována I. etapa obnovy dlažby na chodbách v I. patře budovy (západní chodba).

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Po celá staletí byl Vlašský dvůr střediskem hospodářské moci státu. Byla zde královská mincovna a sídlo panovníka při jeho pobytu v Kutné Hoře. Národní kulturní památka v hmotové skladbě historického jádra a v panoramatu města má i dominantní význam urbanistický.

V odborné literatuře se založení Vlašského dvora klade na konec 13. století v souvislosti se vznikající Kutnou Horou. Je možné předpokládat, že Vlašský dvůr vznikl ze stejných důvodů jako Hrádek – tvrz na haberské stezce spojující střední Čechy s jižní Moravou. Tvrze jsou zřejmě starší než město a byly zapojeny do systému městského opevnění na počátku 14. století. Funkce Vlašského dvora jako městského hradu je zdůvodněna potřebou bezpečného skladiště vytěžené stříbrné rudy. Druhotně byl objekt využit jako mincovna – v blízkosti důlních provozů to bylo výhodné.

Přestavba hradu na mincovnu probíhala postupně a za provozu v 1. třetině 14. století. Zároveň s prostory výrobními vznikaly i reprezentační a soukromé. Název Vlašský dvůr je archivními prameny doložen k roku 1401.

Od města byl Vlašský dvůr oddělen příkopy (jsou ve spodní části dodnes zachovány ve formě sklepů), vodní příkop plnil funkci bezpečnostní – ochrana před požárem. Původní jediný vstup v bráně věže byl kolem roku 1400 nahrazen průjezdem, který funguje dodnes.

Další etapa stavební činnosti vrcholila kolem roku 1400. Stavba královského paláce s kaplí je spojena s náhle vzrůstajícím zájmem krále Václava IV. o Kutnou Horu. V prvních dvaceti letech své vlády sem nezavítal ani jednou, ale kolem roku 1400 sem zajížděl často i na delší dobu. Odehrává se tu důležitá státnická setkání (setkání Václava VI. s bratrem Zikmundem o vánocích 1401, podpis Dekretu kutnohorského v roce 1409, korunovace Vladislava Jagellonského českým králem v roce 1471 apod.).

Přestavbu prováděla parléřovská stavební huť, která zároveň dokončovala stavbu kostela sv. Jakuba a začínala budovat chrám sv. Panny Barbory. V této etapě též vznikly v jižním křídle do nádvoří otevřené mincovní dílny – šmitny. Jako hlavní pracovní prostor bylo využíváno nádvoří. Nad vchody do šmiten byly znaky měst, v nichž byly původní mincovny – před sjednocením měny v roce 1300. Jejich originály jsou uloženy v expozici (znak města Litoměřice, Písek, Kladno, Jihlava, Opava, Most a Hradec Králové).

Šmitny byly vysoké přes 4 m, měly vysoké štíty se sedlovými střechami, horní okno sloužilo k osvětlení, zároveň pro odvod dýmu a prachu. Na kamenných žlabech mezi střechami byly železné chrliče. Dodnes se zachovaly účty za opravy a čištění žlabu.

Ve spodní části severního křídla byly sklady (na měď, dřevěné uhlí), v poschodí na arkádách byl archiv, účtárna a kanceláře urbury (mincmistr a kontrolor).

V roce 1578 byly šmitny v jižním a západním křídle zvýšeny o jedno patro. Královské pokoje ještě byly v provozu, ale už v roce 1545 byly úředníky označovány jako neobyvatelné. Na počátku 17. století byly přestavěny na byt pro správce objektu.

Mincovna byla zrušena v roce 1727, úřad nejvyššího mincmistra v roce 1738. Od velkého požáru města v roce 1770 zde sídlila radnice, za napoleonských válek (až do roku 1817) byl zde zřízen vojenský špitál. V roce 1819 uvažováno o přestavbě na kriminální soud a věznici (nakonec byl postaven nový objekt na náměstí Národního odboje). Od roku 1881 v části objektu byla obecná škola. Ve stejném roce vyhlásila městská rada konkurs na rekonstrukci Vlašského dvora.

Současná podoba Vlašského dvora je dílem přestavby původního gotického objektu v letech 1893 – 1897. Vedl ji Ludvík Lábler, současně stavbyvedoucí přestavby chrámu sv. Panny Barbory a dalších historických objektů v Kutné Hoře.

Z historických částí budovy zůstaly pouze přízemní části východní věže, kaple, paláce a části jižního křídla.

Podle pokynů Vídeňské památkové komise z roku 1883 měl být při rekonstrukci objektu zachován především blok kaple a pokladnice. To se však podařilo pouze v přízemí, ve vyšším patře částečně. Horní kaple zcela ztratila své unikátní postavení v rámci vývoje lucemburské architektury.

Královská audienční síň – součástí královské rezidence byl reprezentační sál, který vznikl při přestavbě před rokem 1400 spojením menších prostor. Na konci 19. století byl nově rekonstruován včetně stropu. Na paměť významných událostí, které se zde odehrály, vznikly kolem roku 1900 nástěnné malby.

Kaple – z královského paláce byla původně přístupná po dřevěné pavlači. Kaple byla vybudována koncem 14. století, původně sloužila jako soukromá kaple krále Václava IV. Kaple byla zasvěcena sv. Václavu a sv. Ladislavu (patro český a patron uherský, neboť Vladislav Jagellonský byl králem českým i uherským). Slavnostní vysvěcení kaple se konalo dne 20. července 1497 za přítomnosti krále Vladislava Jagellonského. Před příjezdem krále byla kaple vybavena na náklady mincmistra Jana Horstoffara. On i jeho žena pocházeli z Norimberka, u tamních umělců Horstoffar zakoupil oltáře i obrazy, které jsou nyní v expozici v Kamenném domě. Horstoffar chtěl svým darem veřejně vyjádřit vděčnost králi za udělení úřadu mincmistra (roku 1496), ale snad i uklidnit své svědomí – s jeho působením v úřadu mincmistra v letech 1496 – 1499 je spojeno i zhoršení kvality grošů.

Regulativy pro další užívání a obnovu

U historických staveb je optimální ten druh krytiny, který se v historii na střeše skutečně vyskytoval, proto je třeba použít krytinu, která se původní krytině nejvíce podobá. Součástí památkové hodnoty starších krytin je i způsob jejich pokládání, stejně jako tradiční provedení různých detailů a styků.

Při opravě by měly být respektovány klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru kulturní památky. Podmínky pro obnovu jsou stanoveny s ohledem na zachování památkové hodnoty objektu, historických konstrukcí a jeho tradičního vzhledu včetně detailů a řemeslných postupů.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště celého objektu Vlašského dvora (oprava krovu, výměna střešní krytiny, klempířských prvků, oprava komínů). V letech 2001 – 2005 při obnově vnějšího pláště byly provedeny pouze lokální opravy střešního pláště. Stávající stav břidlicové

krytiny je velmi špatný, krytina je na konci své životnosti, do krovu na několika místech zatéká.

Dokončení obnovy dlažby na chodbách v přízemí a v I. patře budovy. Betonové dlaždice v I. patře v západní a severní chodbě jsou značně poškozené provozem a při stavebních zásazích do podlah. Shodné prvky se nevyrábějí. Navržena je výměna dlažby za novou s historizujícím vzorem. V chodbě západní a severní v přízemí je teraso, které je značně poškozené. Zde se navrhuje rovněž výměna dlažby za novou s historizujícím vzorem. Barevnost nové dlažby černo – béžová vychází ze stávající dlažby v jižní chodbě v přízemí a v I. patře.

Postupná obnova kamenných prvků v budově – povrch kamene je znečištěn prachovými depozity a mastnotou. V ploše jednotlivých prvků je značné množství zateklin a znečištění způsobených při výmalbě. Některé spáry jsou vydrolené, jiné byly doplněny nevhodnou šedou cementovou maltou. Na několika místech je kámen mechanicky poškozen.

Výměna podlahové krytiny v královské audienční síni a v kancelářích. Při celkové přestavbě Vlašského dvora na konci 19. století byly v celém objektu provedeny nové podlahy. Z této etapy se zřejmě dochovala jen podlaha v předsáli s portréty starostů. Vlysová podlaha v audienční síni a v kancelářích je novodobá, dle kvality, formátů a provedení zřejmě z doby úprav po polovině 20. století. V kanceláři vedení města se dochoval pod nábytkem fragment parket čtvercového formátu s dvojitým křížem, který slohově i provedením odpovídá době celkové přestavby objektu. Proto bylo navrženo použít tento vzor, běžně užívaný v sálech a reprezentačních prostorách té doby, i v audienční síni, kde je novodobá podlaha, navíc značně poškozená. Použití vlysů kladených na stromeček je možné v kancelářích, toto řešení je užito i v jiných prostorách objektu.

Postupná výměna oken. Současná podoba Vlašského dvora je především výsledkem puristické přestavby, provedené na konci 19. století podle projektu L. Láblera. V té době byla takováto přestavba považována za jeden z přístupů, jak zachránit historicky významný objekt, těžce poškozený a zchátralý. Vlašský dvůr tak vzorově prezentuje puristický přístup k obnově památek. V rámci této obnovy byla pořízena i nová okna. Do významných prostor jako je kaple, audienční sál a podobně byly k jejich zasklení užity vitráže. Krátce po přestavbě byla uzavřena arkádová chodba na nádvoří prosklením do olova v železných rámech. Některá okna v objektu jsou dvojitá, jiná jednoduchá, v audienčním sále byla vsazena do kamenných ostění, pravděpodobně druhotně, vnitřní okna. Při poslední opravě pláště objektu v letech 2001 – 2004 došlo k repasi oken, některá již byla vyměněna. Okny však v některých místech zatéká a také od prvních etap obnovy pláště již uplynula delší doba. Okna proto často vyžadují opravu či výměnu. Pokud půjde o přesné kopie (s výjimkou detailu překrytí spáry mezi rámem vnějšího okna a ostěním ve spodní části okna, který bude proveden odlišně pro zajištění lepší funkčnosti a nově provedených kondenzačních drážek) a bude druhotně užito kování a hodnotné prosklení, zůstane nedotčena architektonická hodnota objektu. Z tohoto pohledu je důležitý typ skla, které bude užito pro zasklení oken s čirým sklem a které by mělo mít povrch s mírnými nerovnostmi, jako je v současnosti u většiny oken Vlašského dvora. Nemělo by tedy být užito sklo s dokonale rovným povrchem, neboť by tím došlo k nežádoucí změně vzhledu oken a tedy i celého objektu. Ideální by bylo znovu použít skla, kterými jsou okna zasklena v současnosti, pokud by se podařilo je bez poškození přenést. U každého okna bude posouzeno, zda je nutné, či možné provést výměnu pouze oken vnějších či vnějšího i vnitřního okna. V zásadě by z hlediska památkové péče bylo nejvhodnější zachovat ta vnitřní okna, jejichž stav je technicky vyhovující. Vitráže, kterými jsou zasklena některá okna, jsou uměleckořemeslnou prací.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 50 000 000,- Kč.











Kostel sv. Jana Nepomuckého, Husova ulice

Rejstříkové číslo památky : 36971/2-1043/A7

Vlastník : církev

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Postaven v letech 1734 – 1753, restaurován v letech 1884 – 1886. V roce 1995 dokončena obnova vnějšího pláště a v roce 1999 obnova interiéru.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Kostel sv. Jana Nepomuckého byl vystavěn podle plánu F.M.Kaňky Janem Domažlickým v letech 1734 – 1753 a restaurován v letech 1884 – 1885. Plastiky provedeny v letech 1751 – 1752 V. Advokasem. Fresky kleneb maloval F.X.Baldo ve spolupráci s J.J.Redelmayerem roku 1752. Štuky od V.Keglera z Kutné Hory provedeny v roce 1751, mramorování V.Vlk.

Jednolodní stavba na obdélném půdorysu s půlkruhovou apsidou a 2 věžemi v hlavním průčelí. Trojdílné průčelí kostela je zařazeno do uliční fronty. Krajní části průčelí tvoří základnu věžím, střední mírným obloukem předstupuje. Hmotné profilované římsy rozdělují průčelí na dvě patra. Střední část přízemí zaujímá hlavní portál, nad ním segmentem zaklenuté okno, boční části mezi polosloupky s ionskými hlavicemi nesoucími kladí římsy, jsou prohloubeny nikami zaklenutými konchou. V západní nise osazena socha sv. Vojtěcha, ve východní socha sv. Prokopa. První patro je vertikálně členěno pilastry a lisenami rámuje okna s půlkruhovým, ve střední části segmentovým záklenkem. V plochách mezi lisenami užito hrubší omítky tmavšího tónu. Nad hlavní římsou mezi věžemi vrcholí střední část průčelí obdélným štítem s volutovými křídly a trojúhelným nástavcem. Z plochy štítu vystupují při krajích pilastry a plasticky výrazná šambrána okna se segmentovou nadokenní římsou. Věže jsou osvětlovány segmentově zaklenutými okny, mají odstupněné stříšky vrcholící přílbou. Boční strany kostela i nehluboké půlkruhově uzavřené presbyterium člení lisenové rámce. Okna mají segmentové záklenky. Valbovou střechu pokrývá břidlice. K východnímu průčelí při jižní straně přiléhá brána do průchodu rámovaná pilastry a ukončená rozeklaným štítem s bohatou plastickou výzdobou. Prostor kostelní lodi je zaklenut plackami oddělenými pásy dosedajícími na pilíře s dvojicemi ionisujících pilastrů na přední straně. Závěr zaklenut konchou. Kruchoha nesena sloupky. Interiér s bohatou štukovou dekorací a mramorováním. Klenby pokrývají fresky ze života sv. Jana Nepomuckého.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Barokní stavba nesporných architektonických hodnot včetně plastické a malířské výzdoby. Dokládá tvorbu architekta F.M.Kaňky. V hmotové skladbě historického jádra má význam urbanistický.

Při opravě by měly být respektovány klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru kulturní památky. Podmínky pro obnovu jsou stanoveny s ohledem na zachování památkové hodnoty objektu, historických konstrukcí a jeho tradičního vzhledu včetně detailů a řemeslných postupů.

Podmínky pro obnovu jsou stanoveny s ohledem na zachování památkové hodnoty objektu, historických konstrukcí a jeho tradičního vzhledu včetně detailů a řemeslných postupů. Péče o architektonickou památku spočívá především v důsledné ochraně památkové hodnotné dochované hmoty stavebního díla a zachování jeho věrohodné podoby s respektováním jeho historického vývoje a proměn. Kulturní památky jsou chráněny jako nedílná součást kulturního dědictví lidu, svědectví dějin, významný činitel životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu.

Záměr obnovy

Obnova střešního (oprava krovu a klempířských prvků, výměna střešní krytiny) a vnějšího pláště (obnova fasády, kamenných prvků, oken a vstupních dveří).

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 5 000 000,- Kč.





Výklenková kaplička u domu čp. 521 U Jelena

Rejstříkové číslo památky : 44577/2-3310

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Stavba pravděpodobně pochází z 19. století. Na desce na podstavci sochy je datace 15.8.1884 s uvedením jména Jan Šídlo. Poslední celková oprava a restaurování bylo provedeno v roce 1998.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Objekt z 18. století, opraven a doplněn na konci 19. století. Architektonicky a výtvarně velmi hodnotný, z hlediska urbanistického výrazná dominanta místa.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Výrazná a architektonizovaná výklenková kaple, doplněná sochou na podstavci. Kvalitní objekt se zajímavým detailem a hodnotnou kamennou skulpturou.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Památka musí být zachována v celém rozsahu, je nutno zajistit její dostatečnou ochranu a údržbu. Při následné opravě omítek bude třeba použít klasickou vápennou technologii.

Záměr obnovy

V rámci běžné údržby oprava fasády, repase mříže, restaurování kamenných prvků a sochy Panny Marie.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 100 000,- Kč.



Čp. 1 Jakubská ulice - arciděkanství

Rejstříkové číslo : 20515/2-1043/A11

Majitel : církev

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Sklepy z doby předhusitské, stavba provedena v letech 1594 – 1595 staviteli Vlachem Antonínem a Janem Vařílkem. Renesanční portál vytesal mistr Pavel roku 1595. Přestavba raně barokní, úpravy v letech 1692 – 1695. Fasáda z ¾ 18. století. Poslední celková rekonstrukce na konci 19. století. Při rekonstrukci v roce 1925 bylo přikročeno k téměř kompletní výměně členění fasády.

Slohová zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Velmi kvalitní renesanční novostavba s tesaným kamenným portálem s rostlinnými i figurálními motivy na gotických sklepech, s fasádami z raného a pozdního baroka s drobnými úpravami interiéru z období klasicismu i historizujících slohů. Svou hmotou se výrazně uplatňuje jednak v prostoru Havlíčkovo náměstí a jednak při pohledech na Vlašský dvůr od vrchlice.

Charakteristika památkové hodnoty

Objekt vykazuje ve všech stavebních etapách svého vývoje výrazné (u renesančního portálu a pozdně barokního průčelí) zcela mimořádné architektonické a umělecko-historické hodnoty. Jako celek je velmi důležitou součástí architektonického souboru budov nad Vrchlicí s nespornou urbanistickou hodnotou. Vysokokostelecká škola měla významnou úlohu v historii města.

Objekt arciděkanství je situován na údolní hraně říčky Vrchlice, ze západní strany přiléhá k mohutnému objektu Vlašského dvora. Je význačně pohledově exponován při pohledu od jihu a západu na městské panorama s Vlašským dvorem a kostelem sv. Jakuba s nimiž tvoří jedinečný památkově mimořádně hodnotný soubor. Severní křídlo má na úrovni přízemí obvodové zdivo gotické, z období kolem roku 1490, vystavěné v souvislosti s přilehlým tzv. Minemistrovským domem na východní straně. Přízemí je zaklenuto šesti poli křížových kleneb do příčných pasů, hrany kleneb jsou plasticky zvýrazněny hřebínky. Klenba je renesanční z devadesátých let 16. století a původně spočívala na dvou axiálně umístěných pilířích, až dodatečně byly arkády zazděny. V obou dnes rozdělených prostorech se dochovaly historické dlažby (v západní patrně slivenecký mramor) a renesanční omítky pod vnějšími vápennými nátěry. Obvodové zdivo patra je z větší části pravděpodobně renesanční, vnitřní příčky pak zřejmě klasicistní. Konstrukce krovu je v celém rozsahu jednotná s minimálními pozdějšími úpravami a pochází z poslední celkové rekonstrukce objektu z roku 1897. Také podlaha je jednotně tvořena cihelnými půdovkami čtvercového formátu. Fasády severního křídla jsou symetricky členěné. Okna jsou cennou součástí exteriéru i interiéru památek.

Arciděkanství představuje jeden z nejhodnotnějších objektů památkového fondu města Kutné Hory. Jako jedna z mála památek se do současnosti dochoval intaktně se zachováním všech stop složitého historického vývoje. Velkou zásluhu na tomto faktu má zejména poslední celková rekonstrukce na konci 19. století, při které byly tyto předešlé stopy vývoje respektovány a také nenáročný způsob využití ve 20. století.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Celková obnova severního křídla je plánovaná jako I. etapa celkové obnovy objektu. Z hlediska památkové péče je nezbytné, aby objekt byl rehabilitován jako prvořadá památka celoměstského významu.

Jelikož památkovou hodnotu stavby tvoří také původní krov a vnější plášť je třeba zachovat stávající tvar a sklon střech, krov opravit a ošetřit a vyměnit pouze poškozené části krovu. Při opravě střechy a krovu musí být respektovány klasické stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru této kulturní památky. Nevhodné a nepatřičné úpravy krovu se projevují negativně ve tvaru střech. Každá historická, tradičním způsobem ručně vyrobená tesařská konstrukce je nenahraditelnou technickou a kulturní památkou, vyžadující ochranu. I narušené krovy je třeba obnovit výměnou vadných částí při respektování typu původní konstrukce a zachování všech dosud nenarušených částí. U historických staveb je optimální ten druh a typ krytiny, který se v historii na střeše skutečně vyskytoval. Souhrn jednotlivých střech vytváří tzv. střešní krajinu, která bývá důležitým fenoménem historických měst. Střechy historických staveb se zásadně podílejí na hodnotě památek. Střechy spoluvytvářejí stavební podstatu a architektonickou podstatu památky.

Při výměně truhlářských výrobků je třeba dbát o zachování autentického tvaru, rozměrů a veškerých detailů příslušné konstrukce i všech jejích částí včetně ráků a zárubní, výkladců i povrchové úpravy. Okna jsou neoddělitelnou složkou památky. Okna jsou cennou součástí exteriéru i interiéru památek, výrazně se podílejí na jejich architektonickém výrazu a mají velkou vypovídací schopnost.

Architektonické členění a štuková výzdoba fasád se bude muset pro svůj havarijní stav, nekvalitní materiál a průměrné řemeslné provedení zcela nově rekonstruovat. Základním předpokladem obnovy bude kvalitně umělecko řemeslná práce při použití tradičních materiálů a technologie. Koncepce obnovy fasád bude zvolena rekonstrukční se zachováním a zpevněním soudržných barokních, případně starších nalezených vrstev. Při opravě musí být respektovány stavební a řemeslné postupy za účelem zachování charakteru této kulturní památky.

Historické budovy jsou dokladem životního stylu společnosti a dobových technických dovedností. Péče o architektonickou památku spočívá především v důsledné ochraně památkově hodnotné dochované hmoty stavebního díla a zachování jeho věrohodné podoby s respektováním jeho historického vývoje a proměn. Zamýšlené práce jsou pro zachování a další existenci uvedené památky. Stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu.

Záměr obnovy

Celková obnova severního křídla – sanace vlhkého zdiva, injektaže statických trhlin ve zdivu a klenbách, jejich vyspravení, zajištění a oprava dřevěné stropní konstrukce, opravy krovů a výměna střešní krytiny z bobrovek, obnova komínových těles, výměna oken, dveří a repase mříží severního a západního průčelí, oprava fasády a štítů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 9 000 000,- Kč.





Kostel Panny Marie Matky Boží

Rejstříkové číslo : 14664/2-1043/A6/1

Majitel : církev

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Kostel označovaný jako dolní kostel Panny Marie založen na volném prostranství za městskou hradbou s možností založení hřbitova. Výstavba kostela započala někdy po roce 1320, kdy se stavební huť sedleckého kláštera rozptýlila a účastnila se i stavby kutnohorských kostelů. Do poloviny 14. století byl nepochybně vybudován portál věže završený nad vrchol portálu stupňovitě směřujícími nikami a fiálami. Stavba postupovala pomalu, od konce 14. století je patrný vliv parlérovské gotiky. Po požáru roku 1470 byl nejprve obnoven presbytář včetně klenby (sochařská výzdoba svorníků). Dalšího průběhu opravy se účastnila huť Matyáše Rejska. Do roku 1490 byla dokončena věž. Zastřešení věže s 5 špicemi s makovicemi zaniklo při požáru roku 1555. V letech 1509 – 1513 bylo nově zaklenuto trojlodí, nad ním vznikla stanová střecha. Sakristie připojena roku 1516, kdy bylo dokončeno i schodiště na kruchtě a dekorativně zdobená kazatelna. Z počátku 16. století se zachovala řada prvků uměleckého vybavení interiéru kostela. Škody po požáru roku 1555, věž nově ukončena střechou s lucernou a makovicí a ochozem pro hlásného. Kostel byl poškozen požárem města v roce 1823, pravděpodobně poté byl vybudován nový krov nad trojlodím a presbytářem. Současná věž vznikla kolem roku 1850. Puristická rekonstrukce kostela v letech 1884 – 1889. Kostel opravován v 50. letech 20. století. V roce 2003 zahájena celková oprava kostela.

V kostele se roku 1735 konal pohřeb malíře Petra Brandla, jehož ostatky zde byly uloženy. Náhrobní kámen osazen po roce 1842 do severovýchodní zdi presbytáře kostela. Roku 1905 se zde konal pohřeb malíře Felixe Jeneweina.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Mimořádná stavba vrcholně gotická, přestavěná pozdně goticky. Pozoruhodné jsou detaily první fáze pozdně gotické úpravy, která je z umělecko-historického hlediska velmi archaická. Sít'ová klenba trojlodí ovlivněna klenbami Benedikta Rieda. Pozdně gotické dvojité šnekové schodiště do věže a do podkroví, renesanční severní schodiště na kruchtě. Pozoruhodné jsou pozdně gotické prvky uměleckého vybavení interiéru kostela : kazatelna, hlavní oltář, boční oltář v severní a jižní lodi trojlodí, renesanční cechovní lavice sladovníků. Barokní kruchtě a část interiérového vybavení (kazatelna). Konstrukce krovu z období klasicismu. Regotizace ovlivnila exteriér a doplnila vybavení interiéru. Její zásah do autenticity středověkých konstrukcí a detailů nebyl podstatný.

Kostel je v podstatě autenticky dochován ze dvou středověkých etap výstavby a patří mezi významné chrámové stavby. Kostel je pozoruhodný po stránce architektonické (okna, portály, klenby, presbytáře, lodi atd.) i po stránce uměleckého vybavení. Zejména pro svou vysokou věž je kostel také dominantou Dolního města a významně se uplatňuje i na panoramatu celé Kutné Hory.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Rozlehlý středověký městský kostel autenticky zachovaný ve velké míře, který je ve stínu významnějších staveb ve městě (sv. Barbora, sv. Jakub) nebo v blízkém okolí (cisterciácký klášterní chrám v Sedlci), snad proto se mu dosud nedostalo odpovídající pozornosti. Přesto patří mezi výrazné chrámové stavby. Pozoruhodný je velký rozsah dochování středověkých architektonických článků i různých detailů (šnekové schodiště, okna

ve věži se sedátkovou úpravou). Pozornost je třeba věnovat i dokladům zhodnocování stavby v baroku a i citlivou neogotickou úpravu. Mimořádné je interiérové umělecké vybavení z pozdně gotického a renesančního období. Díky vysoké věži z roku 1850 se kostel stává dominantou Dolního města.

Regulativy pro další využívání a obnovu

Zachovat bohoslužebné využití a kostel otevřít alespoň k nahlédnutí, případně umožnit prohlídku kostela. Ctít interiér chrámu, dbát na dostatečnou ochranu uměleckých děl proti poškození a odcizení. Vyžadovat maximálně citlivý restaurátorský přístup. Ctít doplňky uměleckého vybavení a prvky stavebně řemeslné z konce 19. století. Při obnově omítek zachovat maximum ploch starých omítek včetně vrstev nátěrů. Interiéry věže a sakristie ponechat bez zásahů s ohledem na autenticky zachované prvky. Při obnově fasád je žádoucí citlivý restaurátorský přístup ke všem kamenným článkům i k částem průčelí s rezným kamenným zdívem. Novou omítku provést jako hrubou reznou, případně jemně probarvenou ve hmotě. Při opravě fasád je třeba řešit např. způsob a míru prezentace zazděných středověkých oken.

Současný stav památky

V roce 2003 byla zahájena celková oprava kostela. Byly provedeny opravy krovu a střešního pláště lodi, presbyteria a věže. Dokončena je obnova a restaurování kamenného pláště věže.

Záměr obnovy

III. etapou obnovy kostela je oprava a restaurování vnějšího pláště kostela. Dle schválené projektové dokumentace a restaurátorských záměrů je prováděno statické zajištění, oprava a restaurování kamene, omítek a okenních vitráží. Celkové náklady obnovy vnějšího pláště jsou vyčísleny na 22 mil. Kč. Předpoklad dokončení prací je v roce 2013.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 22 000 000,- Kč.



*Kostel Panny Marie Matky Boží
Kutná Hora*

Detail poškození kamenných kružeb a ostění oken



***Kostel Panny Marie Matky Boží
Kutná Hora***

Detail nález zazděného gotického portálu



Detail poškození opěrného pilíře

*Kostel Panny Marie Matky Boží
Kutná Hora
Detaily degradace kamene opěráků*



Kláster sv. Voršily, čp. 288 Jiřího z Poděbrad

Rejstříkové číslo : 24045/2-1043/A10

Majitel : Českomoravská provincie Římské unie řádu sv. Voršily

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Kláster postaven podle plánů K. I. Dientzenhofera v letech 1738 – 1743. Kaple nebarokní provedena podle plánů Bedřicha Ohmana v letech 1899 – 1901.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Kláster sv. Voršily v Kutné Hoře patří mezi nejvýznamnější stavby českého vrcholného baroka, byl projektován Kiliánem Ignácem Dientzenhoferem a realizován v letech 1733 – 1749. Poslední nejvýznamnější zásah v krovu byl v roce 1978. krov klášteřa představuje v rámci města Kutné Hory výjimečný příklad zachované původní konstrukce. Její datování určila dendrochronologická analýza, která prokázala, že krov dochované části klášteřa byl realizován v nejméně šesti etapách mezi lety 1733 – 1737. Základní konstrukci hambalkového krovu klášteřa tvoří schéma ležaté stolice, spoje jsou provedeny tradičním tesařským způsobem na kolíky. Jiný charakter má konstrukce krovu provedená v letech 1899 – 1901 na spojovacím krčku mezi objektem klášteřa a kaplí Srdce Páně, vybudovanou v té době podle plánů Friedricha Ohmanna. Konstrukce má vrcholovou a pateřní vaznici plné vazby.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Dvoupatrová trojkřídlá, rozlehlá budova. Průčelí do ulice Jiřího z Poděbrad je patnáctioké. Tři střední a tři krajní osy tvoří mírně vystupující rizality. Přízemí rizalitů pokrývá omítkové pásování. Mezi okny rizalitů probíhají ionizující pilastry. Okna přízemí rámuji ostění s uchy a zdůrazněnými hlavními klenáky. Uzavírají je jen vysunuté mříže tvořené zvlněnými na koso s přetínajícími železnými pruty. Střední rizalit je v přízemí cylindricky vyklenut.

Uprostřed rizalitu se otevírá polokruhem zaklenutý hlavní vstup rámovaný edikulou tvořenou pilastrům představenými sloupy na hranolových, na koso položených soklech. Toskánské sloupy nesou zalamované kladí s triglygy na nichž spočívá římsa tvořící základnu balkonu uprostřed mírně obloukovitě vyklenutému. Střední část balkonu podpírá volutový hlavní klenák nad nímž se kladí také zalamuje. Balkon chrání zábradlí prolamované ovály a menšími kružnicemi. Na postranních pilířcích se zvedají volutové úseky. Na balkon vede polokruhem zaklenutý vstup s ostěním s uchy. Nad vysokým hlavním klenákem se nádveřní římsa uprostřed segmentově zaklenuje. Po stranách rizalitu v prvním patře jsou obdélná okna s ostěním s uchy a rovnou nadpraží římsou. Okna druhého patra mají značně jednodušší úpravu a v parapetech čabrakové motivy. Oba krajní rizality jsou upraveny obdobně. Střední okna prvního patra chrání římsa tvaru oslího hřbetu. Obě patra průčelí mezi rizality člení lisenové rámce. Okna tu rámuji jednoduché plošné šambrány s uchy. V parapetech oken druhého patra jsou zavěšeny čabraky a pod nimi ještě vykrajované obdélné obrazce. Omítka pater, kromě plastického členění, je zdrsněna.

Krajní rizality ukončují segmentové štítky, nad středním rizalitem je trojúhelníkový štít. Na vrcholech štítů stojí sochy světců. Ustupující část fasády vrcholí vikýři s volutovými křídly a oválnými okénky.

Severovýchodní a kratší severní strana nedostavěného klášteřa jsou komponovány obdobně. Na jihozápadní straně přiléhá k průčelí klášteřa novobarokní kostel.

Kaple Nejsvětějšího Srdce Páně – konvent Voršilek v Kutné Hoře odedávna toužil po vlastní větší klášterní kapli. Představená konventu Jakobína jednala o zamýšlené stavbě se stavebním radou Bedřichem Ohmannem v roce 1895. tento proslulý vídeňský architekt vypracoval plány s rozpočtem na 44 914 zlatých.

Stavba byla zahájena roku 1899 a dokončena roku 1901. Novobarokní centrála kaple citlivě uzavřela nároží nedostavěného kláštera, který původně budoval K. I. Dientzenhofer v letech 1735 až 1739.

Ohmannova kaple je složena z nevelké obdélné předsíně, dále z lodi na půdorysu okoseného obdélníka a ze čtvercového kněžiště, ukončeného prohnutou stěnou. Sakristie osmibokého půdorysu je vložena mezi loď kaple a budovu konventu na východní straně. Nad sakristií vznikla empora. Loď je zaklenuta českou plackou. Jednotlivé prostory kaple jsou odděleny klenebními pasy. Stěny interiéru kaple člení pilastry římsy. Ve skosených stěnách lodi jsou proti sobě umístěny čtyři niky a v nich dřevěné sochy světců v nadživotní velikosti : sv. Anežka – sv. Antonín, sv. Angela – sv. Augustín. Sv. Angela Merici je zakladatelkou řádu Voršilek. Sv. Augustín drží v ruce své srdce se slovy „Neklidné je srdce dokud nespočine Bohu“. Mimořádný, vynikající je hlavní oltář. Iluzivní výmalba interiéru pojednává především prominující články architektury, svislé prvky v šedých tónech, vodorovné prvky v okrech a dalších teplejších tónech.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny, klempířských prvků a oplechování, oprava komínů a měděné věžičky.

Obnova vnějšího pláště – oprava fasády, repase a nátěr dřevěných prvků, restaurování kamenných prvků a kovových mříží, oprava oplechování.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 10 000 000,- Kč.







DŮM čp. 289 Jiřího z Poděbrad

Rejstříkové číslo : 17960/2-1043/B68

Majitel : Českomoravská provincie Římské unie řádu sv. Voršily

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Objekt v jádře patrně barokního původu byl opětovně přestavěn a rozšířen. Na plánech z roku 1813 i 1839 měl dvoukřídlovou dispozici, na fotografii z roku 1871 byl přízemní, hospodářského charakteru. Dodatečně byla doplněna část při severním nároží a dům zvýšen na patrový. Pronikavá byla přestavba v roce 1906, kdy byla zcela přeřezána vnitřní dispozice, vloženo nové pilířové schodiště a dům zvýšen o druhé poschodí. Z tohoto období pochází i nová fasáda.

Záměr obnovy

Obnova střešního pláště – oprava krovu, výměna střešní krytiny, klempířských prvků a oplechování, repase kovových mříží, oprava komínů.

Obnova vnějšího pláště – oprava fasády, repase a nátěr dřevěných prvků, oplechování.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 2 500 000,- Kč.





Kostel a fara, čp. 308 Jiřího z Poděbrad

Rejstříkové číslo : 42073/2-1043/B2

Majitel : Církev českobratrská evangelická

Rok postavení, rok poslední významné obnovy

Na starých plánech z roku 1813 a 1839 je na pozemku značen pouze jeden rozlehlý objekt. Někdy mezi zmíněnými lety došlo k rozšíření jeho dvorní části. V roce 1866 byl objekt rozšířen o novostavbu kotlářské dílny, v roce 1870 byl závod rozšířen o novostavbu kolen s parním strojem. V roce 1885 se v bývalých dílnách provádějí nepovolené úpravy. V srpnu roku 1886 bylo povoleno zkrácení domu kvůli novostavbě modlitebny ve dvoře, nakonec ale bylo rozhodnuto zbořit celý objekt. V dubnu roku 1887 byla povolena novostavba prozatímní modlitebny, k níž pak v roce 1893 přibyla přízemní novostavba fary. Patro dnešní fary pochází z roku 1930. Interiér kostela byl nově upraven v letech 1972 – 1979, do čela prostoru byly umístěny moderní obrazy symbolicky zobrazující Starý a Nový zákon. V roce 2009 byla provedena obnova fasády průčelí a severozápadní lodi kostela.

Slohové zařazení, architektonická kvalita, urbanistický význam

Původní objekt pravděpodobně dokumentoval vývoj zástavby na pozemku od gotiky, něco z jeho konstrukcí může být dochováno pod terénem. Současná budova modlitebny byla postavena v neoempírovém slohu, vstup rámovaný výrazným portikem je umístěn na uličním průčelí, které vrcholí tympanonem. Pozdější interiérové úpravy podstatně nezměnily původní charakter modlitebny. Evangelická fara v neorenesančním slohu byla původně přízemní, fasáda přistavěného patra ctí původní charakter. V interiéru fary je řada kvalitních prvků dobového řemesla a řada prvků kvalitního řemesla je patrná i v exteriéru. Jsou to kazetové ozdobné vstupní dveře, ozdobný litinový plot kolem pozemku, dobová dřevěná předsíň fary s prosklenými výplněmi dveřních křidel, dělenými do drobných tabulek s barevnými skly, dřevěná pavlač na opačné straně fary, neorenesanční ozdobná okna a dveře fary atd. Urbanisticky lze objekt modlitebny považovat za dominantu této části ulice.

Charakteristika souhrnné památkové hodnoty nemovitosti

Objekt je pozoruhodný architektonicky, ale i řemeslným zpracováním detailů. Hodnotný interiérový modlitebny, zajímavá je jeho novodobá úprava. Objekt dokládá činnost a význam evangelické církve v novodobé kutnohorské historii.

Regulativy pro další užívání a obnovu

Ctít hmotu objektu, charakter jeho vnějších průčelí i jeho vnitřní dispozici a pojetí interiéru. Úpravy řešit ohleduplně v mezích možností kvalitního dobového řemesla. Při obnově fasád věnovat maximální pozornost jejich štukovému členění. Značný význam má kultivované pojetí zeleně na předzahrádkách.

Záměr obnovy

Obnova fasády fary a jihovýchodní lodi kostela – oprava fasády, klempířských prvků, repase a nátěr dřevěných prvků.

Předpokládané náklady na obnovu jsou ve výši 1 500 000,- Kč.



